हि देवेभ्य उन्नयत्यतो मनुष्येभ्योऽतः पितृभ्य इति (४. ४. १. १२) · मनुष्यार्थमिदमेवोन्नयनमित्यभिप्रायः । सं° पूतभृतः सकाशात्सोमेन पूरयित्वा चमसो देयः ।

अंशुचमसमेके तेन स यजेतेति श्रुतेः ॥२३॥ सोमांशुचमसमेके इच्छन्ति यत एवं श्रूयते तेनेति · एवं कैश्चिद्विकल्प इष्यते । सं° अंशुचमसमनभिषुतसोमखण्डपूर्णं चमसं दक्षिणामिच्छन्ति । अश्ववत् ॥२४॥ अधिकरणातिदेशोऽयम् तमुद्गात्रे ददातीत्यस्य (२. १३) । यद्येवम् तेनैव गतार्थत्वादवाच्यमेतत् लिङ्गोपन्यासार्थं पुनर्वचनम् · तदुच्यते · पशूपवादाच्च ॥२५॥ इतरस्य सकलदाक्षिण्यस्य निवृत्तिः येन पशूपवादो भवति · सत्यं वाऽऋतपेयोऽनृतं पशवोऽनृतं कुर्याच्च ऋतपेये पशून्दद्यादिति । सं° पशूंदः पशुदाननिन्दा · पशूंदाद्धेतोः सोमचमसः प्राकृतस्य दक्षिणादानादेर्निवर्तको भवति । द्विनामोत्तरो बहुहिरण्यो दूणाशश्च ॥२६॥ सं° उत्तरस्तृतीयः सप्तदशः द्विनामा भवति ब°ण्य इत्येकम् दूणाशश्चेति द्वितीयम् ॥ ॥ अष्टमी कण्डिका ॥८॥ ॥

दीक्षणीयायाꣳ हिरण्यं द्वादशमानं ददाति ॥१॥ मानं च कृष्णलम् लोके रत्तिकेति यत्प्रसिद्धम् · इयं च दक्षिणा न क्रतुदक्षिणाधिकारः न चेष्टिदक्षिणाप्रतिप्रसवः किं तर्ह्यपूर्वत्वाद्दक्षिणान्तरमेतत् · [त]तश्च दक्षिणाधर्मो नात्र भवति · अन्ते च दानम् आगन्तुदक्षिणेति । उत्तरेषु च द्विगुणं पूर्वं-पूर्वम् ॥२॥ सं° वक्ष्यमाणेषु पूर्वोक्तं द्विगुणं देयम् । प्रायणीयातिथ्योपसत्सु ॥३॥

पशुवपान्ते प्रतिसवनं[1] निहितेषु सवनमुखीयेषु ॥४॥ सं° सव°षु चमसेषु हविर्धानमध्ये नि°षु । उदयनीयायामनूबन्ध्यायामुदवसानीयायाꣳ स्रजं चोद्गात्रे ॥५॥ हिरण्मयीम् । रुक्मꣳ होत्रेऽनडुहं काले सर्वेभ्यः ॥६॥ इयं च क्रतुदक्षिणा ततश्च तद्धर्मो भवति सर्वग्रहणाच्च · इतरेषु हिरण्यादिदानेषु तत्कर्मयुक्ताः प्रतिपत्तव्याः । सं° बलीवर्दानां शतं दक्षिणाकाले सर्वेभ्य ऋत्विग्भ्यः ।

वैश्यपशुकामयोर्वैश्यस्तोमः ॥७॥ वैश्यस्यापशुकामस्य · पशुकामस्य वावैश्यस्य । सं° वैश्यस्तोमसंज्ञक एकाहः वैश्यस्य पशुकामस्य [च] त्रैवर्णिकस्य भवति ।

सवनान्याशीर्वन्ति ॥८॥ भवन्ति । सं° आशीःशब्देन श्रयणं पयोद्रव्यं दधि वोच्यते ।

---

१) Thus K sec. m. R. ३ pr. m. संवणं १. सवन° M. K pr. m. ३ sec. m.